

Stàmmtischgebàbbels

Dispute entre un bretzel et un stick....

- **Brettstell:** Salü... Oh jeh, spielsch dü wìdder de Stolze hit, àwer àn dinem Plàtz dät ich mich nìt so ànnestelle, dü bìsch jo stìff wie e Bëse, dü ingebìldtes Sàlzstängel!
- **Sàlzstängel:** Stìff? Ich? Ich bìn ìwerhaupt nìt stìff, ich bìn stolz, e Elsässer ze sìn! Voilà! Stolz ùn kerzegrààd wie e Elsässer! Kerzegrààd wie de Stroosbùrjer Minschterzìpfel, wie ìwer's Elsàss luet, kerzegrààd wie ìm Storich siner Schnàwel, kerzegrààd wie de *tracé* vùm TGV der üss Pàris e Vorort vùn Stroosbùri màcht, dü niidisches Brettstell!
- **Brettstell:** Niidisch? Ich? Lëj dich doch nìt so àn de Lààde, àn ìr kànn m'r nìt emol ràbbisse, àn ìr kànn m'r sich nìt emol freie, bim erschte Bìss bliisch dü jo einem ìm Hàs stecke, dü g'fährliches Produkt! Nimm ìr e Beispiel àn mìr, luej mich àn, betrààcht mini scheene, wiibliche Kùrve! Ich bìn rùnd...
- **Sàlzstängel (*l'interrompt*):** ... rùnd wie dini Àbsätz, wenn zevièl getrùnke hesch...
- **Brettstell:** Rùnd wie e elsässischi Bùürsfrau, rùnd wie de Grand-Ballon vùn de Vogese, rùnd ùn modern wie de Stroosbùrjer Bànhof...
- **Sàlzstängel:** Hoffentlich àwer wàsserdichter...
- **Brettstell:** Loss mich fertich redde! Rùnd ùn modern wie de scheen orange Zenith...
- **Sàlzstängel:** Ùn so g'sàlze wie siner Priss?
- **Brettstell:** Ùn ich vergeh ìm Müll, nìt ìm Hàs, wenn's beliebt.
- **Sàlzstängel:** Dü Groosmüll! Ùn mich kànn m'r zwìsche d'Finger nemme ùn àn mìr rùmknàbbere... *I am the fingerfood of Alsace...*
- **Brettstell:** Loss d'Finger vùm Elsàss weg, ja! Mìt ìr blàmìert m'r sich jo, so sìehsch dü üss!
- **Sàlzstängel:** Bìsch dü eifersichtich. Luej, bi mìr kànn e Liewespàar sogàr àn jedem End àanfänge knàbbere ùn wenn se ìn de Mìtte zàmmekùmme... gìbt's e sàftiger Schmùtz, wie bi de itàlienische Spaghetti, weisch doch ìn „La belle et le clochard“
- **Brettstell:** Dü bìsch m'r e scheener „clochard“! Haha, gìbt àn mìt sine zwei End! Ùn ich, weisch wàs ich bìn, hä? Naa, ich sàà d'r's... Ich bìn e wìsseschàftliches Ràtsel. Ich hàb ken Àanfàng ùn ken End, genau wie 's Weltàll...
- **Sàlzstängel:** Ken Àanfàng ùn ken End? Genau wie de Ùntergàng vùm Racing... Dìs isch aa e Ràtsel, àwer do drüff wàrd ich nìt so stolz... àwer! Dü bliisch jo nìt emol üffrècht

Ìme Glàs stehn. Mich, zuem Beispièl, kànn m'r ìn e „Vache-qui-rit-Käsecube“ stecke ùn dänn steh ich do, so stolz wie e Fähnel àm 14 Juillet ùff'em Mairie-Plätzel.

- **Brettstell:** Voilà, so sìehsch aa ùss... wie e Ochs àm Spies. Nà, ich brüch ken 14 Juillet ùn ken *décoration*, ich bìn selwer e *décoration*... Doch, doch, jedes Spootjohr dekorìere sie mich mìt Gold... Ùn dänn wùrr ich àn d'SWP verteilt...
- **Sàlztängel:** SWP?
- **Brettstell:** Ja, sehr Wìchtigi Persone, do stünnsch, gell? Ja, ja... Jetzt weisch nimmi wàs saawe, ja... Wo stecksch denn, dü ingebìldter Stecke...?

Glùrps! ...Ùn ìme Maawe, ìwerschìtt vùme frìsche Amer-Seidel, endet dis Stàmmtischgebàbbels zwìsche-n-em Sàlztängel ùn e Brettstell.

Geneviève Huser
LOHR